

jeg skal pege på, at der på nogle områder er indført råd eller nævn med regler om sammensætning og sagsbehandling, som tager sigte på at skabe særlige garantier for lovlige og rigtige afgørelser, og på det arbejde, der for tiden er i gang vedrørende reformer med hensyn til *ekspropriationssagers og skattesagers behandling*. I de seneste års diskussion om forvaltningens sagsbehandling har imidlertid også spørgsmålet om gennemførelse af *generelle* reformer fået en fremtrædende plads. I 1956 nedsatte regeringen den såkaldte *offentligheds-kommission* med den opgave at overveje og afgive indstilling om, hvorvidt og i bekræftende fald i hvilket omfang og på hvilken måde offentlighed kunne gennemføres i den statslige og kommunale forvaltning. Kommissionen blev specielt anmodet om at behandle spørgsmålet om en revision af loven af 2. februar 1866 om erklæringers meddelelse til ansøgere og klagere. Endvidere har regeringen for nogle måneder siden nedsat et udvalg til *overvejelse af spørgsmålet om gennemførelse af almindelige regler om, at forvaltningens afgørelser skal ledsages af begrundelse*.

Det her foreliggende lovforslag bygger på offentlighedskommissionens betænkning, som blev afgivet i 1963.

Betænkningen indeholder en enstemmig indstilling om gennemførelse af partsøffentlighed i forvaltningen og udkast til en lov herom.“

Lovforslaget mødtes ved dets 1. behandling i folketinget med velvilje fra alle partiers ordførere, idet dog især *Herluf Rasmussen* (SF) gav udtryk for, at han ikke fandt dets bestemmelser vidtgående nok. *Helga Pedersen* (V), *Thestrup* (KF) og *Mose Hansen* (Uafh) gik ind for, at der med tiden indføres fuld offentlighed i forvaltningen. Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg, i hvis betænkning bl. a. udtales:

„I samrådet med justitsministeren har udvalget bl. a. drøftet, om det er muligt at angive retningslinjer for anvendelsen af lovforslagets § 2, stk. 1, og om ministeren agter at udsende et cirkulære, der kan være vejledende for de lokale myndigheder ved deres fortolkning af bestemmelsen.

Justitsministeren har heroverfor bemærket, at det af lovforslaget omhandlede område jo er ganske nyt, og at det vil være meget vanskeligt uden praktiske erfaringer at give vejledning med hensyn til bestemmelsens fortolkning. Bestemmelsens nærmere område må fastlægges gennem praksis.

Lovforslagets § 2, stk. 1, er med enkelte redaktionelle ændringer overensstemmende med den tilsvarende bestemmelse i udkastet i den i 1963 afgivne kommissionsbetænkning om offentlighed i forvaltningen. I kommissionsbetænkningen p. 74 er om denne bestemmelse anført følgende:

„Efter gældende ret er forvaltningens dokumenter, hvor der ikke i særlige love findes andre regler, kun tilgængelige for parterne efter